

2. Juhul kui küsimusele a vastatakse eitavalt:

- a) Kas ETL artiklit 49 (endine EÜ artikkel 43) tuleb tõlgendada nii, et selline riigisisene õigusnorm nagu HOAI 2002 § 4, mille kohaselt on arhitektide ja inseneride projekteerimis- ja järelevalveteenuste tasu suhtes kehtestatud viidatud määruses miinimummäärad – välja arvatud teatud erijuhtudel – siduvad ning miinimummäärast väiksema tasu kokkulepe arhitektide või inseneridega sõlmitud lepingutes on kehtetu, on ETL artikliga 49 (endine EÜ artikkel 43) vastuolus või rikub kõnealust sätet?
- b) Kui eelmisele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas sellisest rikkumisest tuleneb, et eraõiguslike isikute vahel pooleliolevas kohtumenetluses ei ole siduvaid miinimummäärasid kehtestav riigisisene õigusnorm (käesolevas asjas HOAI 2002 § 4) enam kohaldatav?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Wiesbaden (Saksamaa) 7. septembril 2021 –
FT versus Land Hessen**

(Kohtuasi C-552/21)

(2022/C 2/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FT

Vastustaja: Land Hessen

Kaasatud isik: SCHUFA Holding AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse (¹) artikli 77 lõiget 1 koosmõjus artikli 78 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et järelevalveasutuse otsus, mille järelevalveasutus andmesubjektile teatavaks teeb,

- a) on oma olemuselt petitioonile antav vastus? Kas sellest tulenevalt piirdub järelevalveasutuse otsuse kohtulik kontroll, mis on ette nähtud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 78 lõikes 1, põhimõtteliselt sellega, kas asutus on kaebuse läbi vaadanud, kaebuse eset asjakohaselt uurinud ja kaebajat uurimise tulemusest teavitanud,

või

- b) on see käsitatav asutuse sisulise otsusena? Kas sellest tulenevalt peab kohus, kes teostab järelevalveasutuse otsuse kohtulikkude kontrolli, mis on ette nähtud isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 78 lõikes 1, sisulise otsuse täies ulatuses läbi vaatama, kusjuures konkreetsel juhul – näiteks kui kaalutusõiguse kasutamine ei ole võimalik (null-kaalutus) – võib kohus kohustada järelevalveasutust ka võtma konkreetset meedet isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 58 tähenduses?

2. Kas andmete säilitamine eraõiguslikus majandusteaberegistris, kus ilma konkreetse põhjuseta säilitatakse päringu korral teabe andmise eesmärgil isikuandmeid, mis pärinevad sellisest avalikust registrist nagu „riiklik andmebaas“ määruse (EL) 2015/848 (²) artikli 79 lõigete 4 ja 5 tähenduses, on kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 7 ja 8?

3. Kas riiklike andmebaaside kõrval loodud eraõiguslikud paralleelsed andmebaasid (eelkõige teaberegistri andmebaasid), milles säilitatakse riiklikest andmebaasidest pärinevaid andmeid (käesolevas asjas maksejõuetust puudutavaid andmeid) pikema ajavahemiku vältel, kui on ette nähtud määruse (EL) 2015/848 kitsas raamistikus koostoimes riigisisese õigusega, on põhimõtteliselt lubatavad või tuleneb isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 17 lõike 1 punktis d sätestatud õigusest olla unustatud, et kõnealused andmed tuleb kustutada, kui
- a) ette on nähtud avaliku registriga identne töötlemise ajavahemik
- või
- b) ette on nähtud säilitamise ajavahemik, mis on avaliku registri puhul ette nähtud säilitamistähtajast pikem?
4. Kas juhul, kui isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punkt f võib olla ainuke õiguslik alus, millel põhineb ka avalikes registrites säilitatud andmete säilitamine eraõiguslikes majandusteaberegistrites, tuleb majandusteaberegistri õigustatud huvi olemasolu eeldada juba siis, kui kõnealune register võtab avalikus andmebaasis sisalduvad andmed konkreetse põhjusega üle selleks, et need andmed oleksid päringu korral kättesaadavad?
5. Kas järelevalveasutuste poolt isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 40 alusel heaks kiidetud toimimisjuhendid, milles on sätestatud kontrolli- ja kustutamistähtajad, mis on avalike registrite suhtes kehtivatest säilitamistähtajadest pikemad, võivad asendada isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 6 lõike 1 esimese lõigu punktis f ette nähtud kaalumist?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2016, L 119, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/848 maksejõuetusmenetluse kohta (ELT 2015, L 141, lk 19).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Amsterdam (Madalmaad) 14. septembril 2021 – Euroopa vahistamismäärus järgmise isiku suhtes: X, teine menetluse pool: Openbaar Ministerie

(Kohtuasi C-562/21)

(2022/C 2/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Amsterdam

Põhikohtuasja pooled

Euroopa vahistamismäärus järgmise isiku suhtes: X

Teine menetluse pool: Openbaar Ministerie

Eelotsuse küsimus

Millist kriteeriumit peab kohaldama kohus, kes peab otsustama EVMi täitmise üle, et viidaks täide jõustunud vabadusekaotuslik karistus või meede, kui see kohus analüüsib, väljaandmistähtajate esitanud liikmesriigis rikuti süüdimõistva otsuseni viinud kohtumenetluses õigust asja arutamisele seaduse alusel moodustatud kohtus, arvestades, et sellise rikkumise korral ei olnud selles liikmesriigis võimalik kasutada ühtegi tõhusat õiguskaitsevahendit?